

به زودی اطلاعات متکدیان در سامانه‌ای ثبت خواهد شد

هدف، مبارزه با «مافیای تکدی‌گری» است یا «متکدیان»؟

اسو محمدی

سه روز پیش مدیر کل اجتماعی و فرهنگی استانداری تهران گفت: «در آینده نزدیک اطلاعات متکدیان در سامانه جامع آسیب‌دیدگان اجتماعی کل کشور ثبت خواهد شد. بدین ترتیب از این پس تکدی‌گری در سبایقه فرد ثبت و قابل پیگیری خواهد بود.» فرزانه مروستی می‌گوید: «با اجرایی شدن این طرح مشخصات افرادی که وارد مرکز نگهداری می‌شوند همراه اسکن قرنیه چشم و اثر انگشت ثبت می‌شود. این کار برای معتادان متجاهر انجام می‌شد و مقرر شده برای متکدیان نیز انجام شود.»

به گفته مروستی «با استقرار و بکارگیری این سامانه کل اطلاعات در کشور از متکدیان در سامانه ثبت خواهد شد و ذخیره می‌شود. در حقیقت ۳۱ استان به این سامانه متصل می‌شوند و فردی که یکبار در مرکز نگهداری وارد می‌شود، اطلاعاتش ثبت می‌شود. در این شرایط اگر فردی از تکدی‌گری در استانی ناامید شود و به استان دیگری مهاجرت کند، استان مقصد متوجه می‌شود که فرد متکدی سابقه‌دار است.»

این صحبت‌های فرزانه مروستی در حالی است که به گزارش ایسنا در کلانشهر تهران روزانه حدود یک میلیارد و ۵۰۰ تومان پول از سوی مردم به متکدیان پرداخت می‌شود. سرپرست امور مجلس سازمان بهزیستی کشور با بیان اینکه کمک مستقیم به کودکان کار و خیابان و متکدیان باعث افزایش تعداد آنها در فضاهای عمومی می‌شود، گفت: «در کلانشهر تهران روزانه حدود ۱.۵

داداشت

مسئولیت خطیر والدین همزمان با شروع سال تحصیلی؛

آماده‌سازی و مدیریت استرس فرزندان برای بازگشت به مدرسه

فاطمه ناسح، دکترای روانشناسی عمومی

شروع سال تحصیلی همیشه با دو احساس متناقض همراه است؛ یکسو ذوق و شوق خرید لوازم مدرسه، کیف و کفش و لوازم التحریر نو دانش آموزان را به وجد می‌آورد و از سوی دیگر تمام شدن دوران شب زنده‌داری‌ها و خوابیدن‌های تاس‌ظهر، غمی در دل بچه مدرسه‌ای‌ها بر جای می‌گذارد که حاکی از اتمام دوران طلایی تفریحات تابستانی است که نرم نمک باید خود را برای صبح زود بیدار شدن‌ها آماده کنند. البته ناگفته‌نماند که والدین نیز همراه با آغاز سال تحصیلی در کنار فرزندان خویش دچار دلشوره و تشویش می‌شوند چراکه

آنها نیز باید خود را همراه با فرزندان‌شان برای تغییرات جدید سازگار کنند. خداحافظی با تعطیلات تابستان، برای بسیاری از دانش‌آموزان بسیار سخت و طاقت‌فرساست؛ ناگفته‌نماند که طبق تحقیقات و پژوهش‌های روانشناسی مساله آغاز سال تحصیلی به مراتب بیشتر از فرزندان برای والدین امری سخت تلقی می‌شود چراکه آنها علاوه بر دغدغه‌ها و دل‌مشغولی‌های خویش، استرس‌های ناشی از شروع سال جدید تحصیلی فرزندان‌شان را نیز باید بر دوش کنند؛ از این رو باید شرایطی را فراهم آورد تا در کنار مدیریت هیجانات و تشویش‌های خویش بتوانند تنش‌ها و نگرانی‌های احتمالی کودکان و نوجوانان خود را نیز مدیریت کرده و تسکین دهند.

از این رو خطاب به والدین توصیه می‌شود در این روزهای پایانی تابستان، خود و فرزندان‌شان را به لحاظ روحی برای شرایط جدید آماده کنند؛ یکی از مشکلات پیش‌روی والدین تنظیم ساعات خواب و بیداری است؛ همین که کودک یا نوجوان متوجه می‌شود تفریحات تابستان به پایان رسیده و باید صبح به صبح سر ساعت مقرر بیدار شود کافی است تا او را بدخلق تر و کم‌حوصله‌تر از روزهای پیشین کند. همیشه اول زود بیدار شدن سخت‌تر از ادامه دادن است؛ بنابراین بهتر است به سیستم خواب خانواده خویش نظم دهید و کم‌کم ساعت خوابتان را به زمان مدرسه نزدیک‌تر کنید تا روزهای اول مدرسه، فرزندان‌تان بی‌خوابی نکشند؛ البته گاهی نیز ضرورت است پدر و مادر

شده‌اند، باز به خیابان بازگشته‌اند. اتفاقی که سبب شده بسیاری عملکرد نهادهای سازمان‌های متولی این آسیب اجتماعی را نقد کنند و به چالش بکشند. با این حال اما در اتفاقی جدید فرزانه مروستی، مدیر کل اجتماعی و فرهنگی استانداری تهران از تکدی‌گری تحت‌عنوان شغل یاد کرده و گفته است: «ایران اسلامی به عنوان کشوری آرام، فضای خوبی است برای حضور مهاجرانی که شغل تکدی‌گری را منبع کسب درآمد برای خود و فرزندان‌شان برگزیده‌اند و لازم است جرم بودن این عمل به آنها تفهیم شود.»

گرچه او ثبت متکدیان در سامانه را به منزله تأیید این کار ندانسته اما رسانه‌ها سخنان او را با تیتراژ «تکدی‌گری شغل می‌شود؟» منتشر کرده‌اند. تیتراژی سوالی که می‌تواند این مسئله تکدی‌گری را بیش از گذشته چالش برانگیز کند که آیا شناخته شدن تکدی‌گری به عنوان یک شغل می‌تواند این مسئله را حل کند؟

آیا ثبت نگاه‌ها در سامانه چیزی را عوض خواهد کرد؟ به راستی باید با این مسئله اجتماعی چه کرد؟ آیا هر پزینه شدن تکدی‌گری می‌تواند کمکی به حل این معضل کند؟

دستگاه‌های امنیتی، قضایی و نظارتی کجا هستند؟

از دیگر سو جامعه‌شناسان معتقدند نمی‌توان تکدی‌گری را به عنوان یک شغل در نظر گرفت، اما به هر حال از چند سطح می‌توان تکدی‌گری را به عنوان یک مسئله اجتماعی مورد بررسی قرار داد و برای حل کردن آن راه پیشنهاد کرد. یکی سطح رادیکال و ریشه‌ای است. اینکه چرا باید تکدی تولید شود؟ این ضعف نظام اقتصادی و اجتماعی و سیاست‌گذاری است که سبب تولید می‌شود. هر چقدر حاشیه‌نشینی‌های بیشتری شوند، طبقات اجتماعی که نقش مثبتی در کار و تولید ندارند، بیشتر می‌شود. یعنی تا زمانی که ساختارهای کلان اقتصادی و اجتماعی بر وضع کنونی به‌سربرد حاشیه‌نشینی و تکدی‌گری نیز در سطح شهر دیده خواهند شد. وجود ۱۹ میلیون حاشیه‌نشین در کلان‌شهرها سبب می‌شود که بخشی از آن به شکل

مدیر کل اجتماعی و فرهنگی استانداری تهران شغل یاد کرده و گفته است: «ایران اسلامی به عنوان کشوری آرام، فضای خوبی است برای حضور مهاجرانی که شغل تکدی‌گری را منبع کسب درآمد برای خود و فرزندان‌شان برگزیده‌اند و لازم است جرم بودن این عمل به آنها تفهیم شود»

تکدی‌گران در شهرها سرریز کنند. اتفاقی که تنها با تحول ساختارهای عمیق اجتماعی و اقتصادی بر طرف خواهد شد. در سطح میانه اما آسیب‌هایی چون فروش کودکان و... که تکدی‌گری با خود برای جامعه به‌همراه دارد، جرم محسوب می‌شود و در چنین حالتی این سوال مطرح می‌شود که دستگاه‌های امنیتی، قضایی و نظارتی چگونه می‌گذارند که کار به همچنین مراحل برسد؟ آیا راه بر خورد با آنها نیست یا اگر اراده هست ضعف قانونی مانع آن می‌شود؟ اگر خلاء قانونی وجود دارد برای جبران آن اقدامی صورت گیرد.

بر خوردهای سلبی برای حل این معضل کار ساز نیست

با این حال اما تکدی‌گری در کشور جرم محسوب می‌شود و برای آن یا به کار گرفتن افرادی چون کودکان در امر تکدی‌گری، مجازات تعیین شده است و اما به نظر می‌رسد که برخوردهای سلبی به تنهایی برای حل این ماجرا کار ساز نیست. رویکردی جایگزین در دو سطح می‌تواند به حل مسئله تکدی‌گری انجامد. یکی اینکه در درجه اول این افراد باید از سر منشأ شناسایی شوند و در درجه دوم با ایجاد اشتغال برای آنها و تأمین اجتماعی آنها از تکدی‌گری فاصله بگیرند.

با همه این صحبت‌ها به نظر می‌رسد برای جلوگیری از تجاری‌سازی و حل مسئله تکدی‌گری در ایران، نیازمند نهاد یا سازمان مستقل هستیم. برای شناسایی، جلب، ایجاد اشتغال، تأمین و تضمین حداقل معیشت، آموزش و درمان و... این افراد سازمان مستقلی می‌طلبیم. این کار تنها مختص یک سازمان نیست و نیازمند هم‌افزایی و همکاری کلیه نهادهای ذیل این سازمان مستقل است. اما در سال‌های اخیر مسئولان به جای خطاب قرار دادن و پرداختن به عوامل و بستری‌های پدید آمدن و گسترش فقر در کشور عموماً «فرد فقیر» را مجرم و مقصر می‌شمارند. طرح‌های «جمع‌آوری» کودکان کار و زباله‌گردان و معتادان نیز از این جمله است.

و دیگر فرزندان بزرگتر زمانی مشخص برای خاموشی در خانواده اعلام کنند تا بچه‌های مدرسه‌ای بتوانند بطور مطلوب تر به روال جدید عادت کنند. یکی دیگر از نکات مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد آمادگی روحی و ذهنی فرزندان است. با فرزند خود راجع به احساساتش در باره پایان یافتن تعطیلات صحبت کنید و تا حدودی شرایطی را فراهم آورید تا مواردی را که سبب ناراحتی‌اش شده با شما در میان بگذارد. اگر فرزندان از مدرسه، معلمان، دیگر اولیای مدرسه و دوستان خویش گلیزه دارند، بجای غرولند کردن بستری را ایجاد کنید تا بتوانند موارد استرس‌زایی که به او آسیب می‌زند را در درون خویش حل و فصل نماید. والدین باید در نظر بگیرند که احساس کودک باید توسط پدر و مادرش تأیید و درک شود. نادیده گرفتن ترس فرزند با گفتن «نگران نباش، همه چیز درست می‌شود» فقط او را وادار می‌کند تا بیشتر به این نکته بپردازد که همه چیز درست نخواهد شد. معمولاً نگرانی‌های کودکان در مورد مدرسه

از گوشه و کنار

ثبت نام بیش از ۱.۵ میلیون کلاس اولی در مدارس

معاون آموزش ابتدایی وزیر آموزش و پرورش با اشاره به آمار ثبت نام کلاس اولی‌ها اظهار کرد: پیش‌بینی ما این است که جمعیت کلاس اول نسبت به جمعیت کل ابتدایی تا ۱.۹۸۸ صدم درصد رشد داشته باشد. تا کنون بیش از ۱.۵ میلیون کلاس اولی ثبت‌نام کرده‌اند. رضوان حکیم‌زاده در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به آمار ثبت نام کلاس اولی‌ها اظهار کرد: پیش‌بینی ما این است که جمعیت کلاس اول نسبت به جمعیت کل ابتدایی تا ۱.۹۸۸ صدم درصد رشد داشته باشد. وی افزود: تا کنون بیش از ۱.۵ میلیون کلاس اولی ثبت‌نام کرده‌اند؛ با پایان یافتن ساماندهی مدارس و ثبت‌نام‌ها در اول مهر، آمار دقیق کلاس‌ها و تعداد مدارس را به تفکیک دوره‌ها اعلام می‌کنیم. معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش توصیه‌هایی نیز به خانواده‌ها نمودن و گفت: از اولیاء درخواست می‌کنم ورود کودکان را به مدرسه به عنوان اتفاقی بسیار خوشایند تلقی و شرایط را طوری فراهم کنند که فرزندانشان با امیدواری و انگیزه وارد مدرسه شوند.

نابودی پارک چیتگر سرعت گرفته است

عضو شورای شهر تهران نسبت به سرعت گرفتن نابودی پارک چیتگر و لزوم حفظ این پارک جنگلی تذکر داد. به گزارش ایسنا، مجید فراهانی با اشاره به ضرورت حفظ و صیانت از پارک جنگلی چیتگر گفت: پارک جنگلی چیتگر با ۹۵۰ هکتار مساحت بزرگترین بوستان جنگلی استان تهران و در آغاز مسیر ورزش باد از سمت غرب شهر تهران قرار گرفته که با بالا بردن مقدار اکسیژن هوای تهران ریه تنفسی شهر محسوب می‌شود. فراهانی افزود: نیمی از درختان پارک جنگلی را درختانی با گونه‌های سوزنی برگ و نیم دیگر را نیز گونه‌های متعدد درختان پهن برگ تشکیل می‌دهند. عضو شورای شهر تهران با اشاره به اینکه این بوستان مدت هاست از مشکلات مهم و متعددی رنج می‌برد، اظهار کرد: از سال ۸۸ هر ساله درختان آن در حال تحلیل و خشک شدن بوده است و با این روند دور نیست که به زودی صرفاً خطرهای آن درختان آن باقی بماند.

پرايد سال آينده قطعا پلاک نمی شود

رئیس پلیس راهور ناجا گفت: پرايد در سال آينده قطعا پلاک نمی شود و پلیس با جدیت این موضوع را دنبال می‌کند. سرردار سید کمال هادیان فر اظهار داشت: با خودروسازان صحبت کردیم و نظرات خود را به آنها ارائه دادیم. خودروسازان تمایل دارند به جای پرايد خودروی جدید و ایمن‌تری را به مشتریان ارائه دهند. رئیس پلیس راهور ناجا اضافه کرد: البته خودروسازان به گذشته ایمن‌تر شده‌اند ولی کافی نیست و باید خودروسازان به هشدارهای پلیس اهمیت دهند.

سه‌م‌زنان از مدیریت شهر تهران ۱۹ درصد است

نائب رئیس کمیسیون برنامه بودجه شورای شهر تهران با بیان اینکه سه‌م‌زنان از مدیریت شهر تهران ۱۹ درصد است، اعلام کرد: این سه‌م به ۳۰ درصد افزایش خواهد یافت. به گزارش مهر، سید حسن رسولی در بررسی لایحه افزایش انتصاب جوانان در تصدی پست‌های مدیریتی در باره پیشنهادی مبنی بر اینکه پست‌های مدیریت سطوح عالی از ۴۵ سال به ۴۰ سال کاهش یابد، اظهار کرد: این پیشنهاد در کمیسیون برنامه بودجه مطرح و بررسی شد اما مورد موافقت قرار نگرفت. وی ادامه داد: یک نیروی جوان اگر به صورت طبیعی و از طریق آزمون سراسری جذب سازمان شود، مسیر ارتقای شغلی خود را متناسب با سطح‌های تعریف شده در این لایحه طی خواهد کرد.